

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 91

CLEVELAND, O., FRIDAY MORNING, APRIL 18, 1941

LETO XLIV. — VOL. XLIV.

Jugoslavija se podala, pravijo Nemci

Berlina se javlja, da se bo vsa jugoslovanska armada danes opoldne podala. Nemčija bo sklepala premirje samo z armadnim poveljstvom, ker ne prizna nobene vlade.

NEMČIJA PRAVI, DA JE S TEM KONEC KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

Temelji sveta omajani!

V slovenskem komunističnem listu smo videli "pre-tresljiv" naslov: *Pogodba med Rusijo in Japonsko je pretresla temelje sveta! In res, drugi dan je bil potres v Mehiki, v Floridi je padel nek fant s česnje in v Afriki se je nekemu kmetu strlo desno kolo pri plužnih kolach!*

Nemci strahovito pritska jo v Grčiji, kjer postaja položaj skrajno resen

Atene, 18. aprila. — Nemči jih je naznani konec 11. letnih bojev v Jugoslaviji kmalu polnoči. Pred 24 urami je nemško poveljstvo javljalo, da se del 2. jugoslovanski korpi prijavljuje. Ostala armada je pa ponamnila v četrtek ob devetih uro, da je pripravljena odločiti ovojje.

Zavezniški se obupno ustavlja vedno večjemu pritsku nemške armade, ki je že dosegla zeleniško središče Kalabaka, 90 milj globoko na grškem ozemlju. Nemci napadajo na levem krilu, v sredini in na desnem krilu obrambene linije.

Zavezniško poveljstvo priznava, da je položaj jako resen in izid tega boja bo odločilen. Nemci zagajanjo vedno nove čete v boju in dasi jih zavezniški kosijoj kot travo, pa prihajajo vedno novi. Nemško poveljstvo ima očividno namen, da bo žrtvovalo na tisoče vojakov, samo da prodre zavezniško fronto.

Demokratje bodo plesali

Jutri večer bo imel demokratični klub 23. varde svoj običajni poveleni konci ples v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Za ples bo igral Sunny Ray orkester. Vardni vodja Johnny Gornik garantira, da ne bo nobenih političnih govorov, ampak sama vesela zabava v plesni dvorani in pa, kakopak, tam za baro se bodo sešli stari politični bojevnik in se pogovarjali o lepih časih, kako so temu ali onemu politiku izpodnesli stolček. Pridite, bo prav prijetno.

Škrjančki vas vabi

V nedeljo popoldne ob 3:30 se bo pričel v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. spomladanski koncert, ki ga priredi General Motors, ako ne bo posamezni jugoslovanski diviziji, kot se je iz Berlina. Vendar tu je zastavila pot v prelazih in zastavah v sarajevskem sektor-

Stavka pri General Motors

Unija CIO je gledala tega nemškega poročila, da bo v petih dneh vse jugoslovanske armade kapitulirale, da ne zadnjih par dni ni bilo med posameznimi jugoslovanskimi divizijami, kot se je iz Berlina. Vendar tu je zastavila pot v prelazih in zastavah v sarajevskem sektor-

HELENCE VAS BODO LEPO ZABAVALE

Naše Helence, to se pravi članice društva sv. Helene št. 193 KSKJ imajo za nedeljo pripravljeno prav prijetno zabavo za vse, ki pridejo radi v veselo družbo. V nedeljo večer bosta namreč podani v Slovenskem domu na Holmes Ave. dve zelo komični igri: Težke rike in paša baby je bolan. Vloge so vse v izvedenih rokah, in garantiiran vam je večer poln prešernega smeha, da vas bo vse bolelo.

Torej je vabljeno cenjeno občinstvo od vseh krajev, da pridejo v nedeljo večer na to prireditve, zlasti pa so povabljeni naši Collinwoodčani.

Revni ruski izseljenec je "pozabil" dati vladu \$412,000 v davkih

New York. — Večkratni milijonar Joseph M. Schenck je bil spoznan krivim, da v letih 1935 in 1936 ni plačal ameriški vladni dovolj dohodninskega davka. Preti mu kazenski 10 let zapora in \$20,000 globe. Schenck, ki je star 58 let, je prišel kot revni izseljenec v Ameriko pred 48 leti. Najprej je delal v New Yorku v neki lekarni v kitajskem delu mesta. Prihranil si je \$600, nakar je začel špekulariti z zemljišči. Pozneje je šel v filmsko industrijo in postal je večkratni milijonar.

Bil je obdolžen, da dolguje vladni \$412,000 v davkih, toda federalna porota ga je spoznala krivim, da dolguje "samo" \$253,692.62 za leto 1935 in 1936. V svojem poročilu na vladno je navedel ogromne vsote, ki jih je izgubil pri igrah kot izgubo pri podjetjih, ravno tako je navedel ogromne vsote, ki jih je potrošil na ženskah in zabavah, kot "izdatke pri podjetju," da bi tako zmanjšal davke.

Pošteno razvedrilo pomaga, da otroci ne zaidejo v slabo druščino

Clevelandski policijski oddelek je pred nekaj časom začel z humanitarnim delom, ki ima namen, da se reši osirotele in zaposlene otroke pred vplivom slabih druščin, ki največkrat dovede na kriva pota zločinov. Največkrat so vzroki, da otroci zaidejo na kriva pota revščina, slabostanovanjske razmere, brezdelnost in pomanjkanje poštenega razvedrila.

Urad za preprečitev zločinov, ki je v področju clevelandske police, je organiziral posebne klube, ki imajo nalogo preskrbiti zaučenjem otrokom pošteno razvedrilo. S tem se jih zmoti, da nimajo prilike zaiti v slabo družbo. Ti klubi preskrbijo za otroke tudi, da gredo poleti v taborišča na deželo, kjer se navzdejajo svežega zraka in si krepe telesa v zdravem športu.

Denar za take stvari preskrbi Clevelandska policijska bratska zveza in druge civične organizacije. V ta namen priredi ta organizacija 3. maja ples v mestnem avditoriju, h kateremu je občinstvo prav prijazno vabljeno.

Iz bolnišnice

S Zakrajskovo ambulanco je bil pripeljan iz bolnišnice Primadinski pevski zbor Škrjančki. Mladina vas prav prijazno vabi, da jih pridete poslušati.

Naše Helence, to se pravi članice društva sv. Helene št. 193 KSKJ imajo za nedeljo pripravljeno prav prijetno zabavo za vse, ki pridejo radi v veselo družbo. V nedeljo večer bosta namreč podani v Slovenskem domu na Holmes Ave. dve zelo komični igri: Težke rike in paša baby je bolan. Vloge so vse v izvedenih rokah, in garantiiran vam je večer poln prešernega smeha, da vas bo vse bolelo.

Po končani predstavi bo ples v zgornji dvorani, kjer bo igral izvrstni Málavašičev orkester. Tam se vam bo tudi postreglo z raznimi telesnimi dobrimi deli. Vstopnina za predstavo in za ples skupaj je 50c, samo za ples 25c.

Torej je vabljeno cenjeno občinstvo od vseh krajev, da pridejo v nedeljo večer na to prireditve, zlasti pa so povabljeni naši Collinwoodčani.

Kongres študira, kako bi dobil od naroda nove davke

Washington, D. C. — Zakladnički tajnik Morgenthau poroča, da so se sporazumeli vlader demokratični in republikanski voditelji v kongresu, da je treba zvišati za prihodnje leto dohodke za vladu v vsoti \$3,500,000,000, kar naj se dobi v davkih. Predsednik Roosevelt se strinja z načrtom za nove davke.

Washington, D. C. — Zakladnički tajnik Morgenthau poroča, da so se sporazumeli vlader demokratični in republikanski voditelji v kongresu, da je treba zvišati za prihodnje leto dohodke za vladu v vsoti \$3,500,000,000, kar naj se dobi v davkih. Predsednik Roosevelt se strinja z načrtom za nove davke.

Kakšni novi davki bodo, se še ne ve. Toda najbrže bo vladni potipala vsak možen vir za nove davke, ki bo mogel dati kak dolar. Najbrže se bo vpeljal vladni prodajni davek, davek na tedenski zaslužek delavcev in drugo.

Vlada računa, da bodo znali stroški prihodnje leto, ki se prične s 1. julijem \$19,000,000,000.

Zavezniški bodo poraženi, trdi Lindbergh

Chicago, Ill. — Letalec Lindbergh je imel tukaj govor, v katerem je izjavil, da bo tragedija za ves svet, celo za Nemčijo samo, če se bo zrušil angleški imperij, toda zavezniški so izgubili to vojno, še predno so jo začeli. Dalje je izjavil, da ni ležeče na Zed. državah, da bi doble vojno za Anglico, pa tudi če vrzemo vso našo moč v ta konflikt.

"Z vso našo organizacijo in industrijo ne moremo prepeljati armade preko oceana, ki bi bila dovolj velika, da bi zasedla evropski kontinent," dokler so tam močne armade, ki ga branijo, je reklo Lindbergh. Anglija da se nahaja v brezupnem položaju, je zatrjeval Lindbergh, toda Zed. države se lahko branijo proti vsaki tujezemski sili. Toda zato pa ne smemo izpostaviti svoje mornarice v evropski vojni zoni in prenehati moramo posiljati svoja moderna bojna letala preko morja.

Zed. države so vedno bolj obkrožane od neprijateljev

Washington. — Mornaři tajnik Knox je izjavil napram kongresnim odsekom, ki preiskujejo napredovanje narodne obrambe, da Zed. države stalno obkrožajo narode, ki so nam neprijeti. V istem času je pa podal izjavno vojni tajnik Stimson, da se mora navaditi ameriška armada bojevanju tudi zunaj zahodne hemisfere, da bo lahko branila ameriške interese.

Knox je zatrdiril, da stojimo prav zdaj najbolj kritičnim časom nasproti, odkar traja evropska vojna. Poudarjal je, da se mora nehati s presledki pri obrambenem programu, ki nastajajo radi stavk, če ne bo zelo trpel obrambeni program. Treba je ustaviti raketirje v delavskem gibanju, ki hočejo izkoristiti obrambeni program dežele v svojo lastno korist, je reklo Knox. "Nočem sicer plašiti naroda," je reklo dalje Knox, "toda fakt je, da smo v sredini najopasnnejših časov."

Chicago. — Dne 8. t. m. je umrla Johana Nahtigal, starca 55 let in doma iz Črnuč pri Ljubljani. V Ameriki je bila 28 let in tukaj zavuča moža, dva sinova in hčer.

\$100,000 za pomoč grškim in jugoslovanskim beguncem

Washington. — Ameriški Rdeči križ je poslal brzojavnim potom \$100,000 v Atene kot v pomoč grškim in jugoslovanskim beguncem. Rdeči križ je odpadal tudi polno ladjo zdravil, živil in obleke na Grško.

Note Glasbene matice

Clevelandsko Glasbene matico je izdala in založila prve note, ki so zdaj na razpolago občinstvu. Prvi zvezek vsebuje devet pesmi in sicer: Kje je moj mili dom; Ko lani sem tam mimo šel; En šuštar me je vprašal; Dober večer, ljubo dekle; Pred mojo kajzo; Lovec; Oj, večer je že; Nekje v Franciji; Škrjanček poje, žvgoli. Note so za samospev, dvospesv, ženski zbor, moški zbor in mesani zbor. Cena zvezku je \$1.50, pevskim društvom pa znaten popust, če naročijo več izvodov. Uredil jih je operni pevec Anton Šubelj. Naročajo se pri Glasbeni matici, 6409 St. Clair Ave., Cleveland, O. Zvezek teh not je v posebnem ometu, za katerega je napravila krasno risbo narodnih slovenskih motivov ga Johanna Mally.

Občinstvu, tako posameznikom kot zborom, prav toplo priporočamo, da si nabavijo te note, ki so prva take vrste v izdaji. Glasbena matica bo izdala vsako leto nov zvezek slovenskih pesmi, zato je priporočljivo, da si nabavite takoj prvega, da boste imeli potem popolnzbirk, ki bo velike vrednosti za vašo hišo ali za zbole.

Strahovito razdejanje po Londonu kliče maščevanje

London, 18. aprila. — V sredo večer in četrtek zjutraj je London doživel eno najstrašnejših noči, odkar je evropska vojna. Najmanj 400 nemških bombnikov je bilo priletnih nad London, ki so nepruhomoma osem ur metali bombe nad mesto. Koliko oseb je bilo pri tem ubitih, se ne ve.

Nad Londonom se še vedno vali dim iz pogorišč. Mrtvašnice so natrpano polne z mrtvimi in bolnišnica z ranjenimi. Bombe so razbile najmanj osem bolnišnic. Ognjegasci še vedno skušajo ustaviti ogenj v razvalinah, kjer so prej stale cerkev, trgovine in zasebne hiše.

Ljudje so jemali ogorke in žnjimi pisali po stenah: "Bombardirajte še danes Berlin ... pokažite jim, da znamo tudi mi moriti!"

Manj avtomobilov

Washington. — William S. Knudsen, načelnik proizvodnje za narodno obrambo, je izjavil, da je avtovna industrija privolila graditi za bodoče leto manj avtomobilov, da se bo tako posvetilo več moči za produkcijo v obrambni industriji. Za 20 odstotkov manj avtov bodo zgradili drugo leto, trdi Knudsen.

Na veselo zabavo

Frank in Ana Kovačič, 4121 St. Clair Ave. vabita jutri večer na veselo zabavo v njih prostorih.

Gilbert, Minn. — Dne 8. aprila je v zavodu za jetične umrel John Zadnik, star 33 let in rojen tu. V Gilbertu zavuča starše, brata in štiri sestre.

Ogromen bazar pri sv. Vidu

V nedeljo popoldne in zvečer bo pa nekakšen semenj ali kakor pravimo tukaj BAZAR v spodnji cerkveni dvorani pri sv. Vidu. Za otroke bo od 2 do 4:30, od šestih naprej pa za nas odrasle. Že ves teden vožijo s truki ogromno količino razne robe, ki jo bodo dajali na tem bazaru pol takoj, pol pa zastonj. Najboljše bo, da pride vsa vaša družina, ker en sam ne bo mogel nesti vsega domov, razen, seveda, onega, kar si bo privoščil tam pri zidu.

Pa kaj dobitki, to še ni tisto, kar bo vsakega gnalo na ta bazar. Ampak tisto, tisto, kar se bo zgodilo okrog pol enajstih zvečer, ko se bo oddalo za \$1,000 nagrad v gotovini. Prva nagrada bo 500 copakov, nič več, nič manj. Pomislite, ljudje božji, koliko denarja je to! (Naš urednik, ki je kupil tudi nekaj delnic, se že ves teden krega z Johano, kam bosta "spravila" ta denar).

Seveda, tisti, ki ne bo imel delnic, tudi ne bo imel deleža pri tem tisočaku. In kuponi od tistih listkov morajo biti vrnjeni v nedeljo dopoldne. Kdor jih še ni vrnil, naj to storiti še v nedeljo dopoldne pri cerkvenih vratih, kjer jih bodo pobirali.

Torej, v nedeljo pa kar vsi na bazar po lepe dobitke in po "keš"!

KEGLJAŠKI TURNIR SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE!

Zadnji trije dnevi tega tedna prisostvovalo 14 skupin ali takso odločeni za prireditve kegljačic Slovenske ženske zveze. V petek večer se vrši plesna veselica v Slovenskem narodnem domu v Newburgu na 80. cesti, pri katerem bo igral Peconov orkester. Vrši se pod pokroviteljstvom kegljaških skupin od podružnice št. 15, ki se trudijo na vse načine, da bi bila veselica čim bolj domača in zabavna. Na poseb se vabijo vsi prijatelji in prijateljice plesa, kateri bo igral Peconov orkester.

Vrši se pod pokroviteljstvom kegljaških skupin od podružnice št. 15, ki se trudijo na vse načine, da bi bila veselica čim bolj domača in zabavna. Na poseb se vabijo vsi prijatelji in prijateljice plesa, kateri bo igral Peconov orkester.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

5117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
 Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
 Za Cleveland, po raznjaščih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
 Za Evropo, celo leto, \$7.00.
 Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
 U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
 Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
 European subscription, \$7.00 per year
 Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

No. 91 Fri., April 18, 1941

Kakšna bo bodočnost Slovenije?

Kaj ima usoda namenjeno za našo Slovenijo? Seveda, tega danes ne ve nihče. Toda lahko pa ugibljemo o raznih možnostih, ki bodo določale nadaljni ustroj naše stare domovine. Lahko rečemo, da naj se zgodi in uredi zdaj tako ali tako, to ne bo stalno, dokler ne bo sedanja vojna v Evropi končana.

Trenutno je Slovenija zdaj pod dvema gospodarjem: na severu pod Hitlerjem, na jugu pod Mussolinijem. To ne bo ostalo dolgo. Tudi če se primeri, da bi Hitler zmagal na Balkanu, bo najbrže sam pobasal velik del ali pa vso Slovenijo. Če ima Mussolini kakšne skrivne želje po slovenski zemlji, bodo najbrže ostale samo želje, ker Hitler gleda na Jadransko morje, pa naj bo to že Trst ali Reka. In s tem bo šla tudi slovenska dežela za doto.

Sliši se tudi, da si Hrvatje laste Slovence in slovensko zemljo. No, vse te želje se bo uravnavašo v Berlinu.

Gotovo je, da ne čaka Slovenijo nič kaj vesela bodočnost, če bo ostal Hitler gospodar v Evropi. Zato je edino upanje za Slovence, če zmagajo Angleži in, seveda, Zed. države. Tedaj bo moral dajati Hitler nazaj, kar je vzel v teh par letih, če ne tudi še nekaj od svojega. Dala bo pa nazaj tudi Italija, ki se bo morala umakniti z našega Primorja precej da-leč, najbrže tje za Videm (Udine), iz Istre in iz Dalmacije.

Hrvatska, ki se je proglašila za samostojno državo, bo toliko samostojna, kolikor ji bo to dovolila Nemčija. To se pravi, da bo čisto navadna sužnja nacija. Kdo bi mogel nameč pričakovati, da bi Nemec priznal kako pravico Slovanu? To je kombinacija kot olje in voda, ki ne gresta nikdar skupaj. Treba se je ozreti samo v dežele, ki so pod Hitlerjevo peto, pa lahko vidimo, kakšno svobodo uživajo.

Isto bo doletelo tudi Slovenijo, ne da bi imela pri tem kako besedo. Navadna sužnja bo in molčati bo moral, da dajati Nemcem vse, kar bo dežela premogla. A narod doma bo stradal.

Edino, kar je pri vsej tej turobni situaciji nekoliko tolažljeno je to, da so zdaj vsi Slovenci združeni. Zdaj ne bo treba reševati samo enega dela naših Slovencev, ampak bo morali reševati vse skupaj. Slovenci, ki so bili po zadnji svetovni vojni ločeni z mejo v Postojni, na Koroškem in Štajerskem, zdaj niso ločeni več. In kadar bo napočil dan svobode, ne bo napočil samo za en del Slovencev, ampak bo napočil za vse hkrati dan odrešenja. Kadar se bo delalo nove meseje po sedanji vojni in če bodo imeli Zed. države glavno besedo, tedaj ne bomo dopustili, da bi tekla meja čez slovensko telo. In smelo lahko trdim, da bodo želje Slovencev tedaj upoštevane.

Na to moramo računati in tudi računamo s polnim zupanjem. Ker še vedno trdim, da je ni sile na svetu, ki bi mogla premagati Zed. države. In te, kot vidimo, ne bodo odnehale, dokler ne bo zadnji diktator str na tleh.

Zato pa, če imamo še količak ljubezni do svoje rojstne zemlje in če ji želimo, da bi ne izginila naša slovenska govrica v nemškem in italijanskem morju, moramo zvesto stati pri vlasti Zed. države, ki si je začrtala nalogu, da bo dala svetu zopet nazaj mir in to na podlagi pravice in človečanstva.

Morda bo še huda borba za to, morda bo še dolga vojna, predno se bo govorilo o stalnem miru in težke žrtve nas še čakajo vse skupaj, toda omagati ne smemo. Tudi če bi ne bili sebični in bi že zeli demokracijam zmago samo radi odrešenja naše rojstne domovine, pa moramo želeti in pomagati doprnesti zmago demokracijam tudi zaradi bodoče varnosti naše nove domovine Amerike. Kajti, ne bodimo slepi in ne varajmo se, da diktatorji ne bodo posegli tudi sem čez more, če bodo zmagali v Evropi. Zato pa, če jih pomagamo poiskati v njih samem brlogu in jih tam zadušiti, si bomo prihranili to delo pozneje na našem lastnem obrežju.

Za čast in za svobodo

Kot je videti, je imel Hitler dobro pripravljen načrt, da bo udaril preko Balkana na Sredozemlje in z naglim pohodom pregnal Angleže z Grčije in potem prodiral dalje proti Palestini in Egiptu. Kakor operirajo danes nemške čete kaže vse na skrbno narejen načrt. Edino, kjer se je Hitler uračunal, je bilo to, da je upal na pomoč Jugoslavije, pa je meteo pomoči naletel na nastavljene bajonetne. To je Hitlerja zadržalo na času in mu vrglo ovire v sistemu za dobovo potrebščin.

Jugoslavija bi bila Hitlerju v veliko pomoč pri pohodu proti jugu in vzhodu. Zato ji je pa tudi obljudil vse mogoče, če mu bo pomagala. Razume se, da ji ni obljudil nič svogega, ampak samo to, kar bi vzel drugim. Tako je obljudil Jugoslaviji grški Solun in kot se zdaj zatrjuje v zanesljivih diplomatskih krogih, je obljudil Jugoslaviji tudi vso Bolgarijo.

Toda Jugoslavija ni hotela prodati svoje svobode za takto ceno. Ni hotela, da bi pisala zgodovina o nji, da je prodala sebe in svoje sosedje za skledo leče. Raje se je postavila proti vsej nemški silni moči, skoro bi rekli, z golimi rokami, dobro vedoč, da ne bo zmagala. Toda hotela je pokazati svetu, da se zna boriti za čast in svobodo, pa tudi če v tej borbi podleže. Zgodovina se bo spominjala Jugoslavije z zlatimi črkami.

Newburške novice

Zivljenje včasih človeka pripelje do navideznega nesoglasja. Na primer med tem, ko smo praznovali veliki dan Vstajenja, so pri Volčanščekovih imeli mrlja v hiši. Smrt je dan poprej pokosila Volčanščekovega očeta, Jakoba. Res so dočakali precej visoko starost, 76 let. Vendar pa bili radi let še lahko šli vsaj nekaj let dalje.

Toda, človeku je odločeno enkrat umreti in kadar pride tisti odločen dan, pride smrt z enim vzrokom ali pa drugim. "Telo naj v miru počiva, duša pa naj raj vživa . . ." tako nekako je pel g. Zorman pri pogrebu, in to mu želimo tudi mi. Ostalim pa naše sožalje.

* * *

Velika noč je bila po vsem velika. Za enkrat je celo vreme pomagalo in sodelovalo, da je bil praznik tem lepša praznovan. In zopet smo videli vskrovne barve na klobukih, na oblikah, in celo na obrazih. Naša društva so počastila praznik z pohodom in godbo. Prav lepo so naredili in godba je izvrstno igrala. Hvala godbenikom, zlasti pa njih voditelju, Frank Bečaju. Pevci so se tudi vsi potrudili, da so lepe velikonočne pesmi donele zmagovali in ubrano v zgodno jutro. Hvala vsem!

* * *

Kar pa je še prav posebno pospešilo praznovanje, so bila pa obilna obhajila. Pri vseh šestih mašah so se ljudje pomikali, vrsta za vrsto, k mizi Gospodovi. Upamo, da se nekateri ne bodo zopet držali stran celo leto. Kdor gre le enkrat na kohajilu, ta nima pravega pojma glede tega angelskega kruha. Svi obhajilo nam je bilo dano kot hrana. Hrano pa človek ne zavživa samo enkrat na leto. Zveličar išče ljubezni, ne samo mlacio navado—enkrat v letu.

* * *

Pa še nekaj moramo omeniti. Kolekta za Veliko noč je bila izredno dobra, znaša \$2,123.07. Ne vem, kdo je dal tistih 7 centov. S to svoto smo zamašili precej luknen. Hvala iskrena vsem darovalcem, in Bog plati tisočero.

* * *

Pa tudi obiske smo imeli. Večno ljudi je prišlo iz raznih krajev k sorodnikom na obisk. Iz Fort Wayne iz šole Sacred Heart Academy sta prišla John Miklič in Louis Grden. Iz Detroit University je prišel Filip Blenkush. Naš mežnar je imel obisk iz Pensylvanije in nekateri drugi so pogostili obiskovalce iz Chicagoa. Nekaj naših, ki so po raznih krajeh, pa so se oglašili pismeno. Floyd Fink podzdravlja iz Great Lakes, Ill., kjer je pri vojakih. Iz Texasa je oglašil Lawrence Blatnik. Ladie Turk je prišel iz Indiane in še nekateri iz drugih krajev. Sr. John Vianney Snyder piše, da je srečna v samostanu in iz Lemonta, iz Mount Assisi, pisaneta dve Jozefini, Josephine Lindič in Josephine Hrvatin, da sta zadovoljni in iz Tillmasok, Oregon piše Sr. Marie Adele, da je popolnoma srečna z učiteljskim stanom. Sr. Maureen iz Little Falls, Minn., ima pismo polno dogodkov, ki se vrstijo v vsakdanjem življenju okoli njenega poklica. Da bi se ledno vsi ti mladi počutili tako srečne v njih poklicu. Neden poklic pa ni brez oblačnih dni, katere moramo vzeti z sončnatimi vred in jih obrniti sebi v korist, pa naj smo v samostanu ali pa med svetom. Vsem želimo zdravja in nadaljnega veselja.

* * *

Pomlad je tu. Kdor more greven na prosti in tam dela kaj, ali pa samo vživa sonce in sveži zrak. Farmarji so na polju, sejejo in rahlajo njive, da bo žito bolje rastlo. Z nova se je oživelava vsa narava. "Narava!" Kako radi naši naprednjaki govorijo onej in jo častijo mestu Boga, samo, da bi se Boga izognili, ali vsaj radi bi se ga, pa se ga. Narava ni nič drugega, kot skupina zakonov, kateri pa se niso sami uredili, ampak jih je dal Bog, in Bog jim je zapovedal kaj in kako naj delujejo. "Neumnež pa pravi v svojem sreu, ni Boga."

* * *

Dennis Rudolph je ime malemu prestolonasledniku, katerega so krstili na Veliko noč pri

Stenografinja: "Kaj pa vendar delaš?"

Druga stenografinja: "Svinčnik ostrim (špičim)."

Stenografinja: "Pazi, da te kedno ne vidi. Saj bi moral vedeti, da je to delo za kapertarja." Na tem je več resnice, kot še.

Ko smo delali cerkev, je moral kapertar priti iz drugega konca gradbe, da je zabil žebel, ki bi ga bil v dveh trenotnih zidu sam lahko zabil, samo da je dvakrat zamahnil.

* * *

Ali ste videli sliko, katero je neki slovenski list prinesel za Veliko noč? Vrata, par zajev in svečnik. To naj spominja bralce na vstajenje Kristusa.

Arthur Compton, velik in prizan znanstvenik naših časov piše: "Mi smo popolnoma zakopani v iznajdbah in raziskovanju, katera so nam dala aeroplane, ki vozijo 400 milj na uro, radio, katero nese človeški glas 10,000 milj daleč, in še veliko drugih reči. Zadnjih 50 let smo v materialnem oziru napredovali daleč, kot poprej skozi dva tisoč let. In vendar, kakšen dobitek imamo iz vsega tega? Polovico sveta je pahnjena nazaj v džunglo, v divjaške razmere, in drugi polovici preti ista nevarnost. Kako jasno nam to kaže, da znanstvo in veda samo ne zadostuje . . . Vera v Boga je ogelin kamen, na katerem sloni civilizacija."

* * *

\$1,450 bodo stale naše "Brezje." Tako pravi izvedenec, ki nam je tudi nariral pravi posnetek (repliko) oltarja v Marijini kapeli na Bresjah. Denarja imamo na rokah še \$265. Sмо torej še daleč od Brezje. Tu pa tam pride kakrjav in v tamen, pa zelo počasi seveda, ker je to postranksa zadeva. Kapela pa, ko bo izdelana, bo zelo krasna.

* * *

Obiskala nas je mati predica naših sester iz Adrian, Mich. Prišla je pogledat kaj delajo "otroci." Mother Gerald je bila vedno naklonjena sv. Lovrencu in nam je zadnja leta poslala vsako leto zadosti sester učiteljic, zakar smo ji hvaležni kajti so fare, ki prosijo za sestre, pa jih ne dobijo, jih manjka. Mother Gerald pravi, da bi rada še več deklet iz naše fare, katere bi se posvetile Bogu in božjem kraljestvu v samostanskem življenju. Od vseh strani pridejo pritožbe od semenič in samostanov, da je čim dalje menj poklicev. To ne kaže ravno dobro za Ameriko.

* * *

Velikega znanstvenika, Edisona, je vprašaj njegov prijatelj: "Kaj je elektrika?" Edison je odgovoril: "Jaz na nem. Jaz samo vem za nekatere reči, ki jih elektrika povzroča." — "Toda, kako pa potem razlagas elektriko?" je dalje izprševal prijatelj. "Ne morem je razložiti," je dejal Edison. "Zdi se mi, da je Bog elektriko dejal v naravo zato, la je tem pokazal svojo moč. Jaz verujem to in delam dalje z njo." Tako veliki znanstveniki. So pa drugi, zlasti danes jih je vsepolno po raznih naših javnih solah, laži učenjaki, kateri Boga naravnost zasmehujejo pred dijaki.

Ali se je potem čuditi, da iz dijakov postanejo divjadi? Vzemni človeku strah božji, pa ima najhujšo zverino.

* * *

Kako resnično je, kar je reklo Francis Bacon, velik modroslovec: "Malo učenosti rodi atheistim-brezboštvo. Globoka učenost pa vodi k veri in Bogu." Vsi največji znanstveniki so bili verni ljudje. Le oni, kateri so malo učenjaki, kot pogledali v vedo in znanost, se napihujajo, kakor ona žaba, ki je videla bika in je hotela postati tako velika kot bik, pa je prav kmalu počila od napihovanja. Take žabe so storovali srečni studentje in nekaj ameriško vzgojenih potvorcev, ki hočejo Boga odpraviti s zasmehovanjem, pa ga ne bodo.

Kakor je v kredit celo faru v svoji naselbinai. Zato pa naj ne bo človeka tako zakrnjenega v svoji sebičnosti in tako negentelmanškega, da bi tisti dan ne kupil vstopnice in prišel na koncert St. Lawrence Band. Če hočejo, da bodo imeli fantje še za naprej veselje do vaj, potem ne smemo izostati v nedeljo 27. aprila od koncerta. Storimo tudi da svoje.

* * *

Birma se bliža. Vsi otroci in drugi kandidati za birmo morajo do torka, 22. aprila, prinesi listek, na katerem imajo zapisano svoje ime in priimek, ime staršev in ime botra kakor tudi ime fare, iz katere prihaja boter, pa naj prihaja iz domače ali pa katere druge. Ali pa vsa naslovna.

* * *

Birma se bliža. Vsi otroci in drugi kandidati za birmo morajo biti označeni na listiku. Vsi botri iz nedomače fara morajo imeti spričevalo, da so PRAKTICNI katoliki.

Za proslavo 35-letnice je bilo sklenjeno, da bo slovenska sveta maša za vse umrle farane na praznik Vnebovzetja, 22. maja ob devetih. V nedeljo, 25. maja, pa bo ob 11. slovensa zahvalna sv.

Od fare Marije Vnebovzete

Rev. F. M. Baraga

Veselili smo se in bili smo dobre volje za velikonočne praznike, samo prehitro so mlinili. Tu v Ameriki morajo vsi na delo že na velikonočni pondeljek in prazniki so pri kraju.

Velikonočni dan je bil krasen, cerkvena udeležba v polnem številu in farani so bili radovalni. Kolekt v cerkvi je znašla \$3,239.07. To je zelo lepo vsota in pri tem se vidi, da naša fara zelo lepo napreduje in da ste farani res navdušeni za napredek collinwoodske župnije.

Lansko leto smo plačali \$8,000 na dolg in \$2,000 za popravila. Letos upamo ponoviti finančni uspeh lanskega leta ali pa ga bomo mogoče še prekašali. Le tako naprej, zanimajmo se za farni napredek in vsi bomo zadov

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Maya

Namenoma je pripovedoval ali Mimbrejno, da nam prihaja na pomoč njegov ljudej. Vendar bi naj zvedel, da smo moravljali.

"Ne," sem odgovoril. "Ne boste v Almaadenu."

"Ne še?" Saj so vendar z vred odpotovali in nimajo daleč kakor mi. In tudi spomina jih nič ne zadržuje, mi pa vamamo še zajeti dve straži Yu-

"Yuma šetar naj ne pozabi sumi ne smejo ničesar podjeti, da morajo počakati na sametou in na mene!"

"Kaj pa če bi le prej prispele?"

Prispeti utegnejo, pa ne bo-ili čisto k rudniku, skrili se, da pridejo mi. Če bi jih Yume, bi jih takoj napad-

Spopasti pa se ne smejo, do-vo prispeva z Winnetouom.

"Pokvarili — ? Tistim tri sto-

bodo stotine naših ju-

skih bojevnikov govorite kos-

morebiti dvomi Old Shatter-

"Prav nič ne dvomim. Saj jih

le enkrat toliko ko Yumov.

Tisti tega so Mimbrejni vsi o-

cenjeni s puškami, Yume pa

zalj gotovo ne. Podlegli bi."

"Da bi vas izpustil — ? Kaj

vam hodi na misel?"

Zakrilil sem z rokami, kot bi hotel reči, da je njegov predlog vobče največja blaznost.

Grizel se je v ustnice, temno gledal pa dejal:

"Master, mnogo sem že čul o vas in vsi so pripovedovali o vaši človekoljubnosti — . Tudi najhujšemu sovražniku odpu-

stite — .

Kako pa da prav v našem slučaju ne marate pokazati svoje lepe značajne lastnosti? Zakaj pa prav meni nočete pri-

zanesti?"

"Hm — ! Vaši pojmi o mojem človekoljubju so zelo čudni — ! Z bližnjim ravnanim tako, kakor si zasluži, z dobrim dobro, s hudočnem pa pravično. Zakaj bi moral hudočne pri-

zanestti radi svoje človekoljubnosti?"

"Mislite, da sem hudočen človек?"

"Mislim tako."

"Motite se, master! Nisem hudočen, rad pa priznam, da sem bil lahkomiseln."

"Tako — ? Iz gole lahkomiselnosti ste se pridružili Meltonu?"

"Naglo bi bil rad obogatel. In pri Meltonovem podjetju sem mislil, da bom."

"Na račun nesrečnih izseljencev?"

"Tistikrat še nisem vedel, da bodo morali vaši rojaki vse življenje prebiti v rudniku, podzemljem."

"Hm — !" sem podvomil.

"Verjamite mi, da je res!"

In če nisem točno vedel, kak zločin namerava Melton, — allto dejstvo ne zmanjšuje moje krivde? Ali sem odgovoren za Meltonov zločin — ?"

Naredil sem se, kot da verjamem, pa še podvomil.

"Hm — ! Nevednost vsekakor olajšuje vašo krivdo. Ampak lahkomiseln ste pa res bili, da ste se vezali na podjetje, ki o njem niste vedeli, s kakimi sredstvi dela — . Težko vam verjamem, da bi bili res tako lahkomiseln — !"

"Verjemite mi v božjem imenu, master, verjemite mi!" je pravil vneto. "Prisegam, vedel sem sicer, da bodo vaši rojaki nastavljeni v rudniku za delavce, da jih bo Melton za vse življenje zakopal pod zemljo, ter ga pa nisem vedel. Še sanjalo se mi ni o tem!"

"Pa pozneje ste zvedeli za Meltonove namere?"

"Seveda."

"In kajpada niste ugovarjali — ?"

"Zvedeti moram."

"Težke ribe"

Ali veste, kaj so težke ribe, no da marsikdo bo rekел, da so karpi, ščuke. Da in tako jih imenujemo v navadnem pomenu, kaj pa so težke ribe v širšem pomenu besede, pa boste videli v nedeljo, 20. aprila v Slovenskem domu na Holmes Ave., kjer bo vprizorjena velosoigra "Težke ribe." Igra je pod pokroviteljstvom društva sv. Helen, št. 193 KSKJ. Kadars tam Helence kaj prirede, tedaj veste, da je vedno veselo, a tako kakor bo na belo nedeljo, pa še ni bilo. Zato ste pa vti prijazno vabljeni, da si pravčasno preskrbite vstopnico, ki stane 50 centov. Če pa hoče kateri kaj več pomagati in postati podpornik za \$1.00 in taki pa imate proste vstopnice. Vsi tisti, prosim, pokličite tajnico po telefonu P.Otomac 6362.

Poleg te igre pa bo predstavljena tudi še ena kratka in sicer "Naš baby je bolan." To vam bodo pa predstavili naši mladi član in članica. Prepričana sem, da vas bo že takoj prva igra razveselila. Pomnite pa, da se bo pričelo točno ob sedmih zvezcer.

Med dejanji pa bo tudi več pevskih točk, da ne boste imeli prav nič časa za dolgočasje. Mrko je molčal.

"Kdo pa vas sili, da me more izročiti — ?" je spet začel.

"Nihče. Se tudi ne dam siliti. Sam, iz lastnega premisleka in nagiba storim, kar hočem."

Spet je pomolčal ter dejal zamoklo:

"Prosim vas, izpustite me!"

Grožnja je zaledla — .

Pa naredil sem se zelo začudenega.

"Da bi vas izpustil — ? Kaj vam hodi na misel?"

Zakrilil sem z rokami, kot bi hotel reči, da je njegov predlog vobče največja blaznost.

Grizel se je v ustnice, temno gledal pa dejal:

"Master, mnogo sem že čul o vas in vsi so pripovedovali o vaši človekoljubnosti — . Tudi najhujšemu sovražniku odpu-

stite — .

Kako pa da prav v našem slučaju ne marate pokazati svoje lepe značajne lastnosti? Zakaj pa prav meni nočete pri-

zanesti?"

"Hm — ! Vaši pojmi o mojem človekoljubju so zelo čudni — ! Z bližnjim ravnanim tako, kakor si zasluži, z dobrim dobro, s hudočnem pa pravično. Zakaj bi moral hudočne pri-

zanestti radi svoje človekoljubnosti?"

"Mislite, da sem hudočen človек?"

"Mislim tako."

"Motite se, master! Nisem hudočen, rad pa priznam, da sem bil lahkomiseln."

"Tako — ? Iz gole lahkomiselnosti ste se pridružili Meltonu?"

"Naglo bi bil rad obogatel. In pri Meltonovem podjetju sem mislil, da bom."

"Na račun nesrečnih izseljencev?"

"Tistikrat še nisem vedel, da bodo morali vaši rojaki vse življenje prebiti v rudniku, podzemljem."

"Hm — !" sem podvomil.

"Verjamite mi, da je res!"

In če nisem točno vedel, kak zločin namerava Melton, — allto dejstvo ne zmanjšuje moje krivde? Ali sem odgovoren za Meltonov zločin — ?"

Naredil sem se, kot da verjamem, pa še podvomil.

"Hm — ! Nevednost vsekakor olajšuje vašo krivdo. Ampak lahkomiseln ste pa res bili, da ste se vezali na podjetje, ki o njem niste vedeli, s kakimi sredstvi dela — . Težko vam verjamem, da bi bili res tako lahkomiseln — !"

"Verjemite mi v božjem imenu, master, verjemite mi!" je pravil vneto. "Prisegam, vedel sem sicer, da bodo vaši rojaki nastavljeni v rudniku za delavce, da jih bo Melton za vse življenje zakopal pod zemljo, ter ga pa nisem vedel. Še sanjalo se mi ni o tem!"

"Pa pozneje ste zvedeli za Meltonove namere?"

"Seveda."

"In kajpada niste ugovarjali — ?"

"Zvedeti moram."

"Težke ribe"

Ali veste, kaj so težke ribe, no da marsikdo bo rekел, da so karpi, ščuke. Da in tako jih imenujemo v navadnem pomenu, kaj pa so težke ribe v širšem pomenu besede, pa boste videli v nedeljo, 20. aprila v Slovenskem domu na Holmes Ave., kjer bo vprizorjena velosoigra "Težke ribe." Igra je pod pokroviteljstvom društva sv. Helen, št. 193 KSKJ. Kadars tam Helence kaj prirede, tedaj veste, da je vedno veselo, a tako kakor bo na belo nedeljo, pa še ni bilo. Zato ste pa vti prijazno vabljeni, da si pravčasno preskrbite vstopnico, ki stane 50 centov. Če pa hoče kateri kaj več pomagati in postati podpornik za \$1.00 in taki pa imate proste vstopnice. Vsi tisti, prosim, pokličite tajnico po telefonu P.Otomac 6362.

"In če bi se našel kak tak delez — ?"

"Bi bilo tudi vaše plačilo dobro pomerjena krogla."

"Vraga — ! Kdo pa vam da je pravico, da me sodite in kaznujete — ?"

"Sam si jo bom dal."

Sicer pa vobče ni treba, da bi jaz vas sodil in kaznal, Izseljenci so tisti nesrečni, ki se ste nad njimi pregrešili, njim vas izročim in prepršam, sem, da se bodo mnogo obtavljal z vami.

"Ali pa mar mislite, da bodo prav vam prizanesi — ?"

"Če me izročite izseljencem, sem seveda izgubljen — ."

Mrko je molčal.

"Kdo pa vas sili, da me more izročiti — ?" je spet začel.

"Nihče. Se tudi ne dam siliti. Sam, iz lastnega premisleka in nagiba storim, kar hočem."

Spet je pomolčal ter dejal zamoklo:

"Prosim vas, izpustite me!"

Grožnja je zaledla — .

Pa naredil sem se zelo začudenega.

"Da bi vas izpustil — ? Kaj vam hodi na misel?"

Zakrilil sem z rokami, kot bi hotel reči, da je njegov predlog vobče največja blaznost.

Grizel se je v ustnice, temno gledal pa dejal:

"Master, mnogo sem že čul o vas in vsi so pripovedovali o vaši človekoljubnosti — . Tudi najhujšemu sovražniku odpu-

stite — .

Kako pa da prav v našem slučaju ne marate pokazati svoje lepe značajne lastnosti? Zakaj pa prav meni nočete pri-

zanesti?"

"Hm — ! Vaši pojmi o mojem človekoljubju so zelo čudni — ! Z bližnjim ravnanim tako, kakor si zasluži, z dobrim dobro, s hudočnem pa pravično. Zakaj bi moral hudočne pri-

zanestti radi svoje človekoljubnosti?"

"Mislite, da sem hudočen človек?"

"Mislim tako."

"Motite se, master! Nisem hudočen, rad pa priznam, da sem bil lahkomiseln."

"Tako — ? Iz gole lahkomiselnosti ste se pridružili Meltonu?"

"Naglo bi bil rad obogatel. In pri Meltonovem podjetju sem mislil, da bom."

"Na račun nesrečnih izseljencev?"

"Tistikrat še nisem vedel, da bodo morali vaši rojaki vse življenje prebiti v rudniku, podzemljem."

"Hm — !" sem podvomil.

"Verjamite mi, da je res!"

In če nisem točno vedel, kak zločin namerava Melton, — allto dejstvo ne zmanjšuje moje krivde? Ali sem odgovoren za Meltonov zločin — ?"

Naredil sem se, kot da verjamem, pa še podvomil.

"Hm — ! Nevednost vsekakor olajšuje vašo krivdo. Ampak lahkomiseln ste pa res bili, da ste se vezali na podjetje, ki o njem niste vedeli, s kakimi sredstvi dela — . Težko vam verjamem, da bi bili res tako lahkomiseln — !"

"Verjemite mi v božjem imenu, master, verjemite mi!" je pravil vneto. "Prisegam, vedel sem sicer, da bodo vaši rojaki nastavljeni v rudniku za delavce, da jih bo Melton za vse življenje zakopal pod zemljo, ter ga pa nisem vedel. Še sanjalo se mi ni o tem!"

"Pa pozneje ste zvedeli za Meltonove namere?"

"Seveda."

"In kajpada niste ugovarjali — ?"

"Zvedeti moram."

"Vse vprašate — ? Ne zame- master Player, pa mislil je pravil vneto. "Prisegam, vedel sem sicer, da bodo vaši rojaki nastavljeni v rudniku za delavce, da jih bo Melton za vse

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

III—KRIŽ

Naslednjega dne je prijezdil na formsko dvorišče Gyrd Darre. Po potu semkaj je tako podil, da mu je konj poginil. Že doli na Breidinu je zvedel za bratovo smrt, tako da je bil sprva še dosti miren. Ko pa se mu je sestra jokata vrgla okljuvratu, jo je pritisnil nase, potem pa se je moral še sam razjokati kot otrok.

Ramborg Lavransova, je pravil, leži na Dyfriku z novorojenim sinom. Takoj po prihodu Gauteja Erlendssona je na ves glas zavpila; zdaj ve, da je to Simonova smrt. Nato se je v krkih zgrudila na tla. Otrok se je rodil šest tednov prezgodaj, vendar pa upajo, da ga bodo ohranili pri življenju.

Simonu Andressonu so predili lep pogreb in lepo sedmino in pokopali so ga tik za prezbiterijem poleg Olafove cerkve. Ljudem po dolini je bilo močno pogodu, da si je tukaj izbral svoje počivališče. Stari formski rod, ki je na moški strani izumrl s Simonom Saemundssonom, je bil nekoč močoven in ugleden. Astrid Simonova se je bogato omožila, njeni sinovi so imeli viteški naslov in so bili kraljevi svetovalci, na dedni dvor svoje matere pa so le redko prihajali. Ko se je Astridin vnuk nastanil na Formu, se je ljudem skoraj zdelo, da se je stari rod obnovil; popolnoma so pozabili na to, da bi Simona Andressona imeli za priseljenca, in hudo so bili žalostni, da je moral tako mlad umreti, kajti dosegel je samo dva in štirideset zim.

V.

Teden za tednom je mineval in Kristina se je v srcu pripravljala na to, da pojde k Erlendu in mu sporoči rajnikovo željo — a zelo se je jih zelo težko. Medtem je bilo doma na dvoru toličko opraviti. Dan za dnem se je borila sama s seboj, ali bi mogla še dalje odlašati —.

Okoli bele nedelje je prišla Ramborg Lavransova na Formo. Otroke je bila pustila na Dyfriku. Dobro se jim godi, je odgovorila, ko je Kristina vprašala po njih. Deklici sta brično jokali in hudo žalovali zaradi očetove smrti. Andres pa je premlad, da bi kaj razumel. Najmlajši, Simon Simonsson, dobro uspeva in je upati, da postane kdaj še velik in močan.

Ramborg je šla nekajkrat v cerkev in na močev grob. Sicer pa se ni genila s svojega dvora. Kristina pa je prihajala k njej, kadarkoli je mogla. Zdaj ji je bilo o dsr ažal, da ni bolje poznala mlajše sestre. Vdova je bila videti še cel otrok v svojih žalnih oblačilih — njeno telo se je zdelo v težki temno modri žalni obleki drobno in nedorašlo; njen mali, trikotni obraz je bil rumen in mršav v platenih ovojih pod črno volneno kopreno, ki ji je v togih gubah pada na glave skoraj do roba kripla. Imela je temne kolobarje pod svojimi velikimi očmi, iz katerih so znenice zdaj vedno strmele ogljeno črne in velike.

Med košnjo se Kristina teden dni ni utegnila oglasiti pri sestri. Od poslov je zvedela, da ima Ramborg na Formu gosta — Jammaelta Halvardssona. Kristina se je spomnila, da je Simon nekoč govoril o tem človeku; bil je posestnik zelo velikega dvora nedaleč od Dyfriku, in s Simonom sta bila prijatelja že od mladih nog.

Med žetvijo je nekoč ves teden deževalo —, tedaj je Kri-

ko slabo sva se razumela s Simonom."

"Le kaj govoris! — Prav go-to ni nihče opazil, da sta se slabo razumela," je pristavila čez nekaj časa. "Ne verjamem, da bi bil kdo pri vaju dveh vi-del kaj drugega kot prijateljstvo in lepo soglasje. Simon ti je dovolil, da si vse delata po svoji volji, dobila si od njega vse, kar si želela, vedno je mislil na two mladost in skrbel za to, da si jo mogla uživati in da si bila rešena dela in truda. Ljubil je svoje otroke in ti je vsak dan pokazal, kako ti je hvalezen, da si mu rodila ta dva!"

Ramborg se je porogljivo na-smehnila.

Tedaj je Kristina burno od-govorila:

"No, če upravičeno misliš, da se nista dobro razumela, potem tega gotovo ni kriji Simon."

"Ne," je rekla Ramborg, "bom pa jaz krija — če si ti ne upaš."

Kristina je bila vsa zbegana.

"Mislim, da se ne zavedaš,

kaj govoris, sestra," je končno spravila iz sebe.

"Pač," je rekla Ramborg. "Jaz pa mislim, da ti ne veš. Ti si tako malo mislila na Simona,

zato rada verjamem, da je vse to nekaj novega zate. Dovolj ti je bil dober, kadar si potrebovala zavjetja, kadar si bila potrebna pomočnika, ki bi tebi na

ljubo z veseljem prenašal razbeljeno želeso — nikoli pa nisi

toliko mislila na Simona An-dressona, da bi se bila kdaj

vprašala, koliko ga vse to sta-ne —. Lahko sem uživala svojo

mladost, res je — veselo in pri-

jazno me je Simon dvigal v se-

dlo in me pošiljal, kjer je bilo

kaj veselja in zabave, prav ta-

ko veselo in prijazno me je

sprejemal, kadar sem se vrača-

la domov — božal me je, kot je

božal svoje pse in konje — ni

me pogrešal, pa naj sem bila

kjerkoli —"

Kristina se je medtem vzdi-gnila — stala je molče ob mizi. Ramborg je lomila roke, da ji je pokalo v členkih, ter neu-trudno hodila sem ter tja:

"Jammaelt —," je rekla ne-koliko mirneje. "Pred dobrim letom dni sem spoznala, kako misli o meni. To sem vi-del že tedaj, ko je njegova že-na še živelja. Nikar pa zato ne misli, da bi se bil izdal s kakšno besedo ali kretnjo. Za Simo-nom tudi on sam močno žaluje — zelo pogosto je prihajal k meni, da bi me tolažil — to je res! Helga nama je rekla, da bi bilo po njenem mnjenju zdaj prav, ako bi —

Sicer pa ne vem, česa naj čakam. Nikolik ne bom bolj ali manj potolažena, kot sem zdaj.

Zdaj se mi hoče poskusiti, ka-kor bi se živilo z drugim možem, ki je že leto in dan name mislil in molčal. Le predobro vem, kaj se pravi živeti z možem, ki misli na drugo in molči —"

Kristina je še vedno molče stala ob mizi. Ramborg se je z zarečimi očmi ustavila pred njo.

"Sama veš, da je res, kar sem rekla!"

Kristina je odšla iz sobe, ti-ho, s povešeno glavo. Ko je sta-la v dežju zunaj na dvorišču in čakala, da ji hlapec pripelje konja, je stopila Ramborg na prag — strmela je v starejšo sestro s črnimi, sovraštva pol-nimi očmi.

Šele naslednjega dne se je Kristina spomnila, kaj je bila obljudila Simonu za primer, da bi se Ramborg spet omožila. Zato je znova odjezdila na For-mo, čeprav ji ni bilo lahko.

(Dalje prihodnjic)

Oglas v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober vspeh.

POLICIJSKO VARSTVO JE TAKO BLIZU KOT JE BLIZU VAŠ TELEFON

Brzina radijske in telefonske zveze prinese protekcijo za življenje in imovine v teku nekaj minut v vaš dom, ne glede kje prebivate v Clevelandu. Ako ste v sili in pokličete policijo, se to takoj naznani potom radija policijski patrulji v vaši bližini in pomoč je na potu skoraj že tedaj, ko obesite slušalo telefona.

Vaš telefon vam da to varstvo za vašo družino 24 ur na dan vrhu zabave in udobnosti, ki jo nudi dnevno v družabnem oziru ali pri gospodinjstvu.

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.
TUNE IN "THE TELEPHONE HOUR" EVERY MONDAY 8 P. M. WTAM, WLW AND WSPD

1882

1941

NAZNANILO IN ZAHVALA

Zalostnim in globoko potritim srcem naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je Bog poklical k sebi in so izdihnili svojo blago dušo naša preljubljena in nikdar pozabljeni draga mati

Pauline Lekse

ROJENA BERJAK

ki so po dolgi in mučni bolezni prevideni s svetimi zakramenti zatisnili svoje miloči in za vedno v Bogu zaspali dne 18. marca 1941 v starosti 59 let. Doma so bili iz Žužemberka. Po opravljeni sveti maši zadušnici v cerkvi sv. Vida so bili položeni k večnemu počitku dne 22. marca 1941 na Calvary pokopališče.

Tem potom se želimo v globoki hvaležnosti prisrčno zahvaliti msgr. Rt. Rev. B. J. Ponikvarju za obiske v bolezni in podeljene svete zakramente, za molitve ob krsti, za spremstvo iz Fr. Zakrajšek pogrebne kapele v cerkev in na pokopališče ter za opravljeno sveto mašo in cerkvene pogrebne obrede in za ganljiv tolažilni govor v cerkvi.

Prisrčno se želimo zahvaliti vsem, ki so jih obiskovali v bolezni ter vsem, ki so nam bili v tolažbo in nam pomagali na en način ali drugi v teh najbolj težkih žalostnih dnevih, kakor tudi vsem, ki so jih prisrčno pokropili, vsem, ki so čuli in molili ob krsti ter se udeležili svete maše in pogreba.

Naša prisrčna zahvala naj velja vsem, ki so v blag spomin položili krasne vence ob krsti v zadnji pozdrav pokojni in sicer: Mr. in Mrs. John Winter, družina Mr. in Mrs. Anton Jancigar, družina Mr. in Mrs. Joseph Boldin, Mr. in Mrs. Frank Winter, Mr. in Mrs. Joseph Winter, Mr. in Mrs. Frank Fabian, Mr. in Mrs. Mike Poklar in družina, Mr. in Mrs. Andrew Sturm, Mrs. Kenick in Sintich družina, Dr. in Mrs. M. R. Beljan, Mr. in Mrs. Joseph Perpar in družina, Mrs. Caroline Boyce in družina, družina Globokar, E. 74 St., podružnica št. 25 SZZ, družina sv. Ane št. 4 SDZ, družina sv. Neže št. 139 C. K. of O. Prisrčno se želimo zahvaliti sledičim sosedom, ki so darovali krasen skupni venec in za svete maše: Mr. in Mrs. Urbija, Mr. in Mrs. Louis Strauss, Mr. in Mrs. Engert, Mr. in Mrs. Kodrich, Mr. in Mrs. Charles Kikel, Mr. in Mrs. L. Zupančič, Mr. in Mrs. Walters, Mr. in Mrs. Piks, Miss T. Berislavic, Mr. in Mrs. L. Brezar, Mrs. Kleindiest, Mr. in Mrs. Zadnik, Mr. in Mrs. Jevnikar, Mr. in Mrs. Znidarsič, Mr. in Mrs. Langenfus, Mrs. Skully, Mr. in Mrs. Metlika, Mr. in Mrs. Turk, Mr. in Mrs. Andy Turkman, Mr. in Mrs. Podrzaj, Mr. in Mrs. Bogovich, Mr. in Mrs. Zbacnik, Mr. in Mrs. Tony Bavec, Mr. in Mrs. Paik, Mr. in Mrs. Legan, Mr. Cevka in družina, Pozelj, Mrs. Sirc in družina, Mr. in Mrs. Widmar, Mr. in Mrs. Sustar, Mr. in Mrs. Markolia, Mrs. Mary Strauss in družina, Mr. in Mrs. A. Hannibal. Posebno pa še lepa hvala onim, ki so nabirali za darove za venec in svete maše za njih trud.

Iskreno se želimo zahvaliti vsem, ki so darovali za svete maše za mirni po-koj blage duše, in sicer: Mr. in Mrs. John Winter, Mr. in Mrs. Frank Winter, Mr. in Mrs. Joseph Winter, Mr. in Mrs. Anton Jalovec, Mr. in Mrs. John Novosel, Mr. in Mrs. Certalic, Carl Ave., Mr. in Mrs. Frank Pacek družina, Mr. in Mrs. J. Jalovec, Mr. in Mrs. Michael Skufca, Mr. Mike Skufca, Sr., Mr. in Mrs. Joseph Skufca, Mrs. Jennie Dular, Mr. A. Debevc in družina, Mrs. Julia Debevc, Mr. Fr. Debevc, Mr. Edward Debevc, Mr. in Mrs. E. J. Debevc, Mr. in Mrs. John Zust, Mr. in Mrs. James Podboy, sestrica Rose Janik, Mr. in Mrs. Anton Boldin, Mr. in Mrs. Joe Boldin, Mr. in Mrs. Joseph Pugel, Mr. Andrew Jancigar, Mr. in Mrs. Anton Matos, Mrs. Anna Zakrajsek, Mr. in Mrs. Presecan, Mr. in Mrs. Anton Ogrinc, Mr. in Mrs. Kodrich, Mr. in Mrs. Arko, Mr. in Mrs. Anton Primc, Mr. in Mrs. Baznik, Mr. in Mrs. Hrovatin, Mr. in Mrs. Matt Ivanc, Mrs. Knapp, Mr. in Mrs. Albin Fabian, Mrs. Lucy Baznik in družina, Mr. Joe Jalovec, Mr. in Mrs. Frank Majtašič, Mr. Frank Boyce in družina, Mrs. Mary Jeric, Mr. in Mrs. Andrew Poklar, Mrs. Laurich, E. 58th St., Mr. in Mrs. Andrew Sturm, Mr. in Mrs. Frank Stokar, Mrs. Frances Ozarem in družina, Mr. in Mrs. Louis Zakrajsek, Mr. in Mrs. Mike Zele družina, Mrs. Mary Bradac, Mr. in Mrs. Anton Kastelic, Mr. in Mrs. Iskra, Mr. Math Zulich, Mr. in Mrs. Zupančič, Mrs. Schmuck, Mr. in Mrs. Stranton, Miss Jennie Stich, Mr. in Mrs. Nadrah, Mrs. Pisek, Mrs. Ann Terbovec, Mrs. Ahlin in družina, Mr. in Mrs. Brezar, Mr. in Mrs. Mervar, Mrs. Jaklic Kokal, Mr. Benno B. Leustig, Mrs. Frances Germek, Mr. in Mrs. Glavan, Mr. in Mrs. Anton Opalek, Mr. Frank Cevka, Mrs. Mary Bencin in družina, Mr. in Mrs. John Melle, Mrs. Frances Kure, Mr. in Mrs. Jos. Piks, Mary Pejcak, Miss Rose Glavan, Mr. in Mrs. J. Gerbec, Mr. in Mrs. H. Zalokar, Beck in Augh družine.

Nadalje se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so dali svoje automobile brezplačno na razpolago pri pogrebu, in sicer: Mr. Louis Winter, Mr. Frank Fabian, Mr. John Novosel, Mr. Mike Poklar, Mr. in Mrs. Frank Segulin, Mr. Anton Primc, Mr. J. Mervar, Mr. Michael Skufca, Mr. Frank Cevka, Mr. Alois Sustar.

Prisrčno zahvalo želimo izreči članicam društva sv. Ane št. 4 SDZ, sv. Neže št. 139 C. K. of O. in podružnici št. 25 SZZ, ki so se udeležile skupne molitve ob krsti pokojne in jo s tako lepo udeležbo spremile do groba. Posebno prisrčna hvala pa članicam omenjenih društva, ki so nosile krsto in pokojno spremile in položile k večnemu počitku. Enako želimo izreči prisrčno zahvalo članicam St. Vitus Cadets št. 25 SZZ za častno stražo na večer pred pogrebom. Obenem tudi lepa hvala uradnicam omenjenih društev, ki so vse točno uredile za hitro izplačilo posmrtnine.

Iskrena zahvala naj velja pogrebnu zavodu Zakrajsek Funeral Home za vso postrežljivo naklonjenost in za lepo urejen pogreb.

Ce se je slučajno pomotomo kakšno ime prezrlo, prosimo oproščenja ter se jim želimo ravno tako prisrčno zahvaliti.

Preljubljena in nikdar pozabljeni draga mati! Žalostna so naša srca, ker Vas med nami več ni in smo izgubili ljubljeno mater. Ko smo zadnjic gleddali Vaši mili obraz, nas je tolažila le misel, da se je končalo Vaše mučno trpljenje in ledaj z očetom skupaj Boga prosita za vas in vajina ljubezen naj nad nami cuje. V ljubezni in hvaležnosti vas bomo ohranili vedno v sladkem spominu in za vse Vaša dela in skribi prosimo ljubega Boga, da naj Vam bo dober plačnik ter Vam podeli večni mir in nebeška luč naj Vam sveti.

Žalujoci ostali:

LOUIS LEKSE, sin
PAULINE por. Debevc, ANNA por. Poklar in MARGARET por. Boldin, hčere
HERMINE, sinaha
Louis in Raymond Debevc, Dianne Lekse, Norman in Paulin Poklar,
Richard, Marjorie in Marcia Boldin, vnuki in vnukinje
Zapušča v stari domovini žalujoca brata Franc in John in sestro Johano

Cleveland, Ohio, 18. aprila 1941.